

til at bjerge Noget, idet det udtrykkeligt i den Forordning, som den ærede Folkethingsmand for Færøerne (N. Winther) har citeret, nemlig Forordningen af 1836, er udtalt, at der til at bjerge Noget udfordres, at det Bjerger skal føres til et saadant Sted, at det ligger i Sikkerhed for Sven. Det er det, Amtmanden har fordret, og det er det, som han siger, at de Baagø-Mænd ikke have gjort; men han siger endogsaa, at de ikke engang have gjort, hvad de kunde gjøre for at udføre dette. Om det nu er rigtigt eller ikke, er aldeles ikke oplyst, ligesom det heller ikke er oplyst, hvilket Arbejde Baagø-Beboerne have udført. Da det saaledes hverken er godtgjort, om der overhovedet kan tilkomme Baagø-Beboerne nogen Bjergeløn, eller om den Betaling af 50 Rbd., som Amtmanden har tilstaaet dem, kan ansees for at være en billig Betaling for det Arbejde, de have udført, saa har Udvalget meent, at det ikke kunde foreslaae Thinget Andet end at henvise Sagen til Ministeriet.

Forsaauidt der har været Tale om, hvad der er den almindelige Bjergeløn paa Færøerne, skal jeg dertil bemærke, at det er almindelig Skik og Brug, at der, af hvad der opdriver løst fra Havet paa enkelte Steder og bjerger, samt opbevares hele Aaret igjennem, indtil det kan blive solgt om Foraaret ved Sysselmændenes Omreise, udredes $\frac{1}{3}$ af Auktionsbeløbet; men den egentlige Regel, som gjælder for Bjergringen paa Færøerne, er norske Lov.

N. Winther. Jeg skal ikke gaae dybere ind paa denne Sags Realitet, end jeg allerede har gjort i mit tidligere Foredrag; thi jeg er fuldkommen enig med den ærede sidste Rigsdagsmand i, at vi ikke ere i Besiddelse af de Dplysninger, som ere nødvendige til i den Henseende at fælde en fuldkommen afgjort Dom; men, forsaauidt den ærede Minister har bemærket, at jeg ikke har ført noget Beviis for, hvad jeg yttrede, at Amtmanden havde tilbageholdt Documenter, der vedkom Sagen, og havde tværtimod sagt, at Indenrigsministeriets Resolution var det eneste i hans Besiddelse værende Document denne Sag angaaende, som efter hans Skøn kunde komme Udvalget til Rytte ved Betænkningens Afgivelse, da skal jeg henlede Dp-

mærksomheden paa, at idetmindste 2 af de Skrivelser, hvoraf der er fulgt Gjenparter med Baagø-Beboernes Andragende til Indenrigsministeriet, netop angaae det Spørgsmaal, som her er kommet paa Bane. Amtmanden siger nemlig i den ene af disse Skrivelser, at Sysselmændene har indberettet til ham, at Baagø-Beboerne ikke have fundet sig tilfredse med kun at faae nogen Betaling for det udførte Arbejde, men at de tværtimod meente, at der tilkom dem Bjergeløn. Derpaa sees det, at Sysselmændene har svaret, og paa Sysselmændens Svar er der fulgt en Skrivelse fra Amtmanden af 28de Mai 1851. Jeg vil nu spørge, om disse Skrivelser ikke netop vedkomme det Spørgsmaal, der her er bragt paa Bane, og som er bragt paa Bane i Færøernes Lagthing, om det nemlig er rigtigt, naar Amtmanden siger, at Indenrigsministeriets Resolution er det eneste i hans Besiddelse værende Document, denne Sag angaaende, naaget han idetmindste har 2 Skrivelser fra Sysselmænd Zachariasen, der netop angaae det Spørgsmaal, hvormed der her strides, og hvormed der strides i Lagthinget.

Forsaauidt den ærede Rigsdagsmand for Aalborg 2den Valgkreds (Tillisch) har bemærket, at Sysselmændene af Baagø og Strøms vare Medlemmer af Lagthinget, og at man altsaa vilde have kunnet erholde de nødvendige Dplysninger af disse Mænd, saa skal jeg blot henlede Dmærksomheden paa, at jeg kun var tilstede i Lagthinget, medens denne Sag var til foreløbig Behandling, dengang der var en stor Strid om, hvorvidt Lagthinget var berettiget til at tage sig af denne Sag, hvilket Amtmanden paa det Kraftigste bekæmpede, og dernæst var jeg Medlem af Udvalget og afgav tillige med de 2 andre Medlemmer Udvalgets Betænkning, som er kommen herved til Folkethinget. Jeg var derimod ikke tilstede ved Sagens endelige Behandling, og veed altsaa ikke, om Sysselmændene for Baagø og Strøms ere blevne opfordrede til at meddele de Dplysninger om denne Sag, som de kunde, men at man ialtfald ikke kunde tvinge dem dertil, i Særdeleshed naar Amtmanden sagde, jeg vil stikke udlevere de Indberetninger, som ere blevne indgivne til mig, kan jeg meget let begribe, i Særdeleshed naar man kender lidt til, hvor afhængig en Sysse-